

ת"פ 48040/11/15 - מדינת ישראל נגד ויטלי שרסטיאניך, ולדיסלב ארנבורג - נדון

בית משפט השלום בפתח תקווה

24 ספטמבר 2017

ת"פ 48040-11-15 מדינת ישראל נ' שרסטיאניך(עציר) ואח'

מספר פל"א 488014/2015

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. ויטלי שרסטיאניך (עציר)
2. ולדיסלב ארנבורג - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד רעיה באמנולקר וסיגל אלפר

ב"כ הנאשם 1 - עוה"ד רן עמר

הנאשם 1 - הובא ע"י שב"ס

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, המחזיק שלושה אישומים. בהתאם לכתב אישום זה ביום 9.11.15 ביחד עם אחר, החליטו השניים לגנוב קופות צדקה מבתי כנסת. השניים ניסו להיכנס לבית כנסת בישוב ברוכים ומשדלתות המקום היו סגורות ולא נעולות נכנסו למקום ונטלו קופות צדקה, שהכילו כ-200 ש"ח. השניים עזבו את המקום ונסעו לישוב פדואל, שם נכנס הנאשם שבפני לבית הכנסת, אשר גם דלתותיו היו סגורות ולא נעולות, ונטל שלוש קופות צדקה, אשר הכילו כ-300 ש"ח וכן תיק של טלית. למחרת היום נסעו השניים לישוב גיתית ונטלו מבית כנסת במקום קופות צדקה שהכילו כ-40 ש"ח. ביום 18.11.15, בתחנת המשטרה באריאל, החזיק הנאשם בגופו, בתחתוניו, סכין אשר אורך להבה כ-7 ס"מ. כן צירף הנאשם לכתב האישום תיק נוסף אשר הוגש כנגדו, אשר במסגרתו הואשם בהפרת הוראה חוקית, אשר מהותם הפרת תנאי שחרור אליהם שוחרר במסגרת תיק זה.

במעשהו בכל הנוגע לגניבת קופות הצדקה והכניסה לבתי הכנסת פגע הנאשם בערכים המוגנים ובראשם זכות הקניין ושלוות הנפש של המחזיקים במקומות אליהם נכנס. עסקינן בעבירה קלה לביצוע וקשה לאיתור אשר נעשתה למטרת בצע כסף בלבד. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם הענישה בגין מעשים שכאלה הינו בדרך כלל מאסר בפועל וזאת בהתחשב במקרים בהם נאשמים כגון הנאשם שבפני, חזרו על מעשיהם מספר פעמים וכאשר אין המדובר בכניסה חד

עמוד 1

פעמית לבית כנסת.

ברע"פ 5139/13 בעניין מזרחי נידון נאשם בגין 6 אישומים הדומים במהותם למקרה שבפני. עסקין בנאשם אשר הודה במיוחס לו וצירף כתב אישום נוסף. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר והוא נידון תחילה בבית המשפט ל-28 חודשי מאסר בפועל ובערעור לביהמ"ש המחוזי הוחמר עונשו ל-40 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור שלו נדחתה.

גם גזרי דין נוספים מלמדים כי מתחם העונש ההולם בגין מעשה הכניסה לבתי כנסת הינו מספר חודשי מאסר כאמור ובעניין זה אפנה לע"פ מחוזי חיפה 14386-02-13 בעניין אייזנברג, במסגרתו נידון נאשם אשר הורשע ב-5 מקרים של פריצה לבתי כנסת וגניבת קופות צדקה לעונש מאסר כולל של 24 חודשים, ולע"פ מחוזי חיפה 40239-08-15 בעניין סאהג' יאן במסגרתו נידון נאשם שפרץ בשני מועדים שונים לבית כנסת, ל-12 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת מאסרים מותנים, כך שבסה"כ נידון ל-24 חודשי מאסר.

בחנתי את עתירת המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחת מהעבירות נשוא האישום הראשון והשני, שהינו בן 6 עד 12 חודשי מאסר ואני סבורה כי מדובר במתחם גבוה, אשר משקף בהתאם לפסיקה שהגישה המאשימה עבירות של התפרצות לבתי מגורים, החמורות במהותן ובנזק שהן גורמות מהעבירות בגינן נותן הנאשם את הדין, שהן כאמור התפרצות לבתי כנסת.

נוכח דברים אלו, נקבע מתחם עונש הולם לאישומים הראשון והשני שהינו בן 4 עד 8 חודשי מאסר. באשר לעבירה של החזקת סכין וכן לעבירה של הפרת הוראה חוקית, אני סבורה כי המתחם לגבי שתי עבירות אלו מתחיל במאסר על תנאי ומסתיים במספר חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. לא למותר לציין כי בעניינו כאמור הפרת ההוראה החוקית נעשתה כאשר הנאשם עזב את הקהילה הטיפולית אליה שוחרר, והתייצב במשטרה עקב כך. לפיכך, אין המדובר במעשים אשר פגעו ברף העליון של הערכים המוגנים ואף ניתן לטעון כי ההיפך הוא הנכון בכל הנוגע להפרת ההוראה החוקית.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש לזקוף בראש ובראשונה את נטילת האחריות על ידו והודאתו בשני כתבי האישום שהוגשו. עסקין בנאשם אשר לחובתו מספר הרשעות קודמות, ובכלל זה בעבירות של התפרצות, החל מביהמ"ש לנוער וכן הורשע בעבר בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בעבירת מין ובעבירות אלימות. כיום תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים על תנאי, אשר הוטלו עליו במסגרת אותו גזר דין, האחד בן 18 חודשים והשני בן 9 חודשים.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן טרם הטעונים לעונש, אשר המליץ לשחרר את הנאשם בטרם גזר הדין לקהילה טיפולית. שירות המבחן סבר כי אומנם מאסרים קודמים לא היוו עבורו גורם הרתעה, ואולם כי הנאשם בשל כיום לבחון את דפוסי השימוש בסמים ולקבל טיפול. נוכח דברים אלו, הוריתי ביום 25.5.16 על שחרור הנאשם לאשפוזית ובהמשך לקהילה טיפולית. הנאשם שהה חודשים ארוכים בקהילה הטיפולית ולפיכך נדחו הדיונים בעניינו, על מנת לאפשר לו לסיים את הטיפול. תחילה נמסר על ידי שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקהילה, הוא עבר שלבים ועתיד היה להתקדם בטיפול ואולם בהמשך התברר כי הוא התקשה להתמודד עם הטיפול, ביטא רצון לחזור להשתמש

בסמים ואף תקף את אחד מחברי הקהילה. בחודש ינואר 2017, לאחר כ-7 חודשים בקהילה הטיפולית, עזב הנאשם את המקום.

דיון נוסף בעניינו של הנאשם התקיים רק בחודש מאי, לאחר שהנאשם נעצר בהליך המעצרי. לבקשתו, איפשרתי לו שלא לסתום את הגולל על ניסיונות השיקום ולשוב ולבחון את האפשרות לצאת לקהילה טיפולית, אלא שבהמשך התברר כי הנאשם אינו יכול להשתלב בקהילה הטיפולית בה רצה, עקב הרשעתו הקודמת בעבירת מין וכי הוא אינו מעוניין להשתלב בקהילה טיפולית, בה הציע לו שירות המבחן להשתלב. במצב דברים זה נותר הנאשם עצור עד עתה.

בבוא ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם עליו להתחשב מחד בחומרת המעשים ובחזרת הנאשם לבצע מעשים אלו, חרף הרשעות קודמות, חרף מאסרים קודמים וחרף מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו. מנגד ומבלי להקל ראש, הרי שבשלוש הכניסות לבתי הכנסת גנב הנאשם ביחד עם אחר, סכום מצטבר של ₪ 540. בגין מעשים אלו, מצוי הנאשם במעצר ממושך ביותר עד היום וכאמור, הוא אף שהה בקהילה טיפולית זמן ארוך. כן יש להתחשב בעונש לו נידון שותפו של הנאשם, אשר אומנם היה נעדר עבר פלילי ונידון אך בגין הגניבות והכניסו לבתי הכנסת, ואולם בסופו של יום נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם אומנם לא השלים את הליכי הגמילה ומסרב כיום להשתלב בהליך אשר הוצע לו על ידי שירות המבחן ויחד עם זאת, אני מוצאת ליתן משקל משמעותי לתקופה, בת השמונה חודשים, במסגרתה שהה הנאשם באשפוזית ובקהילה טיפולית ואני סבורה כי אין להקל בכך ראש. נהיר כי אלמלא עברו של הנאשם, נידון היה לעונש הזהה לעונש אשר הוטל על נאשם 2, וכי הוא מצוי במעצר ממושך כיום אך נוכח המאסר המותנה, הממושך, התלוי כנגדו.

אני סבורה כי בניגוד לעמדת המאשימה אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שלא צלח בהליכי הטיפול. הנאשם כאמור היה מצוי זמן ארוך מאוד בקהילה טיפולית, ובפני הביע חרטה על עזיבתו את המקום בגין כעס, עליו לא שלט באותו רגע. לא למותר לציין כי הנאשם משלם מחיר כבד על החלטתו לעזוב את מקום הגמילה, שכן הוא נעצר בעקבות כך וכאמור עצור תקופה ארוכה מאז ועד עתה.

מבלי להקל ראש, אני סבורה כי מאסר על תנאי בן 18 חודשים, אשר תלוי ועומד מעל ראשו של הנאשם הינו מאסר ממושך ביותר, בהתחשב כאמור בסכום הכסף אותו הצליח בסופו של דבר לגנוב הנאשם ואני סבורה כי יש להתחשב במכלול השיקולים שלעיל וכאמור גם בשיקול של אחידות הענישה, בעת גזירת דינו של הנאשם.

נוכח דברים אלו אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו - 18.11.15 עד 31.5.16 וכן מיום 7.2.17 ועד היום.
2. מאסרים מותנים בני 9 חודשים ו-18 חודשים, אשר הוטלו על הנאשם במסגרת תיק פלילי 28570-09-11 ירוצו בחופף זה לזה ובחופף ובמצטבר למאסר לו נידון הנאשם במסגרת תיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר.

3. 18 מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע, בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון, בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור הנאשם עבירה של החזקת סכין או הפרת הוראה חוקית, מיום שחרורו ממאסר.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה בה הורשע בתוקף למשך שנתיים מהיום. הנאשם יחתום היום על ההתחייבות אחרת יאסר למשך 5 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלדעלידידוריתסבג